MODI MEDITANDI
accommodati singulis partibus Monotessari.

PRO PARTE I ET II.

Modus universalis meditandi mysteria Domini nostri Jesu Christi.

Singulis materiæ dispositæ punctis, adhibenda sunt puncta tria formulæ, sive modi meditandi.

Primum punctum est consideratio personarum.

Secundum punctum est audire omnia verba quæ locutæ sunt illæ personæ.

Tertium punctum est attendere earumdem personarum omnes, aut præcipuas saltem actiones, et ex adverso passiones.

PRO PARTE III.

Modus meditandi miraculum.

1° Considerandum quæ in eo transcendentia vires naturæ contineantur.

2° Quæ fuerit causa illius instrumentalis, seu quo instrumento Deus fuerit usus in eo faciendo.

3° Quæ motiva et rationes fuerint faciendi miraculum.

4° Qui inde secuti effectus, alii præter miraculosum, in diversis, vel in eo saltem circa quem contigit miraculum.

5° Qui inde fructus hauriri possunt a nobis.

PRO PARTE IV.

Modus meditandi Parabolas.

1° Tota Parabola, secundum substantiam et adjuncta, perfecte concipienda.

2° Inquirendum quid significet Parabola. Quædam ab ipsomet Christo explicatæ sunt: aliæ declarantur a Doctoribus.

3° Facienda applicatio Parabolæ cum significato, per considerationem similitudinis vel dissimilitudinis inter parabolam et rem significatam, juxta scopum qui in Parabola potissimum quærebatur.

4° Perpendendum quid, in aliis, ex hac parabola fuerit secutum.

5° Ducendus pro meditante fructus.

PRO PARTE V.

Modus meditandi Præcepta et Consilia Christi.

1° Videndum, quid prohibeat, vel jubeat, vel consulat Christus.

2° An rationabiliter, et quas ob causas.

3° Considerandum fructus, vel damna quæ ex observatione vel neglectu consequerentur.

4° Introducuntur ei qui præcepta vel consilia observarunt aut neglexerunt, habita

ratione fructus et utilitatis, vel damni quod experti sunt.

5° Quomodo ego huc usque in observatione, vel neglectu eorum habuerim et habiturus sim deinceps.

PRO PARTE VI.

Varii modi meditandi Passionem Dominicam.

I. — *Modus communis.*

1° Consideretur quæ et qualis sit actio vel Passio principalis in proposito Puncto : item quæ talis actionis vel Passionis circumstantiæ ; nimirum loci, temporis, modi, etc. Juxta vulgarem illum versum :

Quis, quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando?

2° Ex rebus his consideratis colliguntur virtutes, tum aliorum, tum præsertim Christi patientis.

3° Expenditur, quam heroicæ, seu difficiles virtutes illæ fuerint.

4° Applicationem ad se facit meditans; examinando, an easdem virtutes et cum talibus difficultatibus, exercuerit, et quid facturus sit in posterum.

II. — *Modus meditandi de septem effusionibus sanguinis, ad detestanda peccata.*

1° Considerandum, quam pretiosum et copiosum sanguinem, in proposita effusione

Christus profuderit, ut peccatorum sordes elueret.

2° Quanta peccatorum fœditas ac turpitudo esse debeat, quibus eluendis tam pretiosus atque copiosus sanguis profundendus erat.

3° Quam decet igitur, ut homines peccata tam turpia, cum horrore detestentur.

4° Utrum ego, cum horrore hucusque peccatorum turpitudinem detestatus fuerim, et quomodo deinceps detestaturus sim.

Septem autem effusiones sanguinis hæc sunt.

1ª In horto, cum sanguineum sudavit sudorem.

2ª In domo Caiphæ, cum vapulavit a ministro.

3ª In flagellatione.

4ª In coronatione.

5ª In abstractione vestium.

6ª In crucifixione.

7ª In lateris aperitione.

III. — *Modus meditandi de pœnis quinque sensuum Corporis Christi, ad compatiendum Christo.*

1° Considera quæ pœnæ proposito sensui Christi fuerint allatæ.

2° Quantos dolores ex ejusmodi pœnis senserit idem sensus, tum propter Christi teneritudinem ac debilitatem; tum propter tortorum multitudinem, promptitudinem,

impietatem, immanitatem; tum propter pœnarum copiam, varietatem, durationem, continuitatem; tum denique per absentiam omnis consolationis.

3° An non pœnæ tales, et tanti ex pœnis secuti dolores mereantur miserationem hominum: cum præsertim Christus et illas et istos tulerit, ne ferre urgerentur homines!

4° Quomodo tu hactenus Christi pœnas et dolores miseratus, et in posterum miseraturus sis?

IV. — *Modus meditandi de Damnis animæ, corporis et fortunarum Christi, ad præstandam gratitudinem beneficio Passionis Christi.*

1° Perpende quanta et qualia damna Christus perpessus fuerit in anima, vel corpore, vel fortunis!

2° Qualia et quanta dum bona contulerit tum mala sustulerit; non omnibus tantum, sed singulis etiam hominibus, talis ac tanta perpessio Christi.

3° Quanta incumbat necessitas simul omnibus et singulis hominibus, ut beneficiis tam eximiis gratos se exhibeant, recognoscendo, meditando, prædicando, et compensando illa mutuis tam operationibus et passionibus.

4° An necessariam hanc tu gratitudinem iisdem beneficiis retuleris hucusque, et quam in posterum relaturus sis.

V. — *Modus meditandi de septem itineribus Christi, ad miranda Dei mirabilia.*

1° Considera quæ Christus in proposito itinere sustinuerit incommoda.

2° Quam conveniens talis sustinentia fuerit ad fines a Christo patiente intentos; nimirum ad cœlestis Patris gloriam, ad exaltationem Christi, ad Dæmonis subjectionem, ad hominis illuminationem, inflammationem, corroborationem, consolationem, subventionem, erectionem ad ardua; denique ad vitæ christianæ, quæ in cruce, paupertate, humilitate contemptu consistit, excitationem.

3° Quam porro convenientia talis mira sit et miranda, non tam speculative quam practice; hoc est consideranda, æstimanda ac veneranda.

4° An tu convenientiam talem Passionis cum istis finibus, hactenus practice miratus fueris et qui deinceps miraturus sis.

Septem itinera sunt.

A. A Cœna in hortum Gethsemani.
B. Ab Horto ad domum Annæ.
C. Ab Annæ domo, ad Palatium Caiphæ.
D. A Palatio Caiphæ ad Prætorium Pilati.
E. A Prætorio Pilati ad regiam Herodis.
F. A regia Herodis rursus ad Prætorium Pilati.
G. A Prætorio ad montem Calvariæ.

VI. — *Quænam perpendenda sint in meditatione Passionis Christi.*

Ex R. P. Antonio Gaudier S. J. Introductio ad Perfectionem C. XXIX. § 7.

Ea potissimum sunt quinque.

Primum est : Illum qui patitur esse Deum majestatis et hominem sanctissimum, innocentissimum, justissimum, liberalissimum, qui tota vita nil ulli mali, sed omnibus bene fecit.

Sic te decet post sanctam et laudabilem atque omnibus utilem vitam, aliud nihil exspectare quam adversa, si ei similis esse cupis.

Secundum est : Quid patiatur? Exterius, nuditatem et paupertatem extremam, contumelias et opprobria infinitæ ejus sanctitati, sapientiæ et potentiæ injuriosa. Amicorum fugam et derelictionem; dolores vehementissimos in omnibus membris et sensibus.

Interius vero ariditates, anxietates et desolationes, ac vehementem et continuam tristitiam, sine consolatione ulla, ob injurias Deo irrigatas, atque tot animarum perditionem : timores, tædia, agoniam ad sudorem usque sanguinis. Nam tantum internos dolores admisit quantum ferre potuit, ad Dei gloriam et nostram salutem.

Tertium est : A quibus passus sit?

Ab iis nempe a quibus honorari et amari debebat, omnis generis et conditionis hominibus, Judæis et Gentibus, Regibus et Gubernatoribus, Pontificibus, Sacerdotibus, Pharisæis (*qui eo tempore erant aliis religiosiores*) doctis, indoctis, aulicis, militibus.

Hi omnes præter vehementes invidiæ, ambitionis, avaritiæ et id genus passiones contra Christum, ab ipsis dæmonibus incitabantur acrius ut nulla in re illi parcerent, nihil ei reliquum in bonis, in fama et honore, in corpore, in vita facerent.

Adde et discipulorum fugam, Petri negationem, Patris permissionem, adeo ut nullum plane videretur habere ad quem confugeret.

Quartum est : Pro quibus patitur?

Nempe pro nobis; atque adeo ut omnia et singula peccata nostra expiaret, nobis virtutes omnes et gratias etiam singulas impetraret : Nobis inquam, qui ab eo alieni eramus, nam pro ipsis crucifixoribus suis, quibus et peccatorum remissionem et veniam suo sanguine et lacrymis a Deo Patre obtinebat.

Quintum est : Quomodo passus est?

Nempe tanto cum amore, ardore, zelo! nam oblatus est quia ipse voluit : voluit vero cum ardenti desiderio gloriæ Dei reparandæ et satisfaciendi ejus justitiæ. Itaque erat desiderium hoc ex vero Dei amore profluens insatiabile, adeo ut longe plura pati exoptaret. Item cum tanta humilitate, obedientia et subjectione erga Patrem, tanta patientia, suavitate, atque mansuetudine!

VII. — *Modus Passionem Christi meditandi versibus conscriptus*

a R. P. Joanne Busæo, S. J.

Quis patitur? Christus, verbum, sapientia Patris.
Quid patitur? Spinas, verbera, sputa, crucem.
Pro quibus hæc patitur? Pro nostra hominumque salute.
A quibus hæc patitur? Ab omni ex stirpe suorum.
Sed quando patitur? Quando fuit juvenis
Hæc ubinam patitur? Medio telluris in orbe.
Quomodo tanta tulit? Proferat ipse modum.

Alius Sidronii Hoschii, S. J.

Quis patitur? Rerum Dominus, de numine numen.
Quid patitur? Lacero corpore mille neces.
Pro quibus? Ingrata pro turba et Gente rebelli.
Cur? Nos carnifices servet ipse suos.
Quis locus? Infamis pœnis et morte nocentum.
Quando? Cum poterant facta probare Deum.
A quibus? A notis avito sanguine junctis.
Quomodo? Non servans ullum in amore modum.

Pii erga Christum patientem affectus eodem auctore.

1. — *Admirationis.*

Quis satis hoc capiat, pro me per vulnera mille
Et potuisse Deum, nec dubitasse mori.

2. — *Commiserationis.*

Si specto siccis oculis tua vulnera Christe
Sum cruce, sum clavis durior ipse tuis.

3. — *Doloris.*

Pœnitet! et merito lacrymis non illa pietur
Quæ ibi, magne Deus, sanguine culpa stetit.

4. — *Grati animi.*

Ut fuso tibi Christe feram pro sanguine grates
Nulla satis longum sæcula tempus erunt.

5. — *Spei.*

Spes fugit, ante oculos mea dum mihi crimina pono
Cum tua respicio vulnera Christe, redit.

6. — *Amoris.*

Me pete, Amor, telis in Christi sanguine tinctis
Quem læsi toties, sic ego læsus amem.

7. — *Imitationis.*

Christe mihi dux es, quæ belli præmia sperem,
Si quo dux ieris, non ego miles eam?

PRO PARTE VII.

Modus meditandi mysteria Resurrectionis Domini.

1° Considera quomodo Christi Divinitas, Passionis et mortis tempore abscondita, palam se faciat in proposito mysterio Resurrectionis, quantisque miraculis elucescat.

2° Quibus obsequiis hanc Divinitatis gloriam prosecuti fuerint tum Angeli, tum Patres, tum discipuli ac discipulæ ejus in eodem mysterio.

3° Quam deceat, ut eamdem Divinitatem similibus prosequantur obsequiis universi homines.

4° An et quibus obsequiis tu Christum redivivum prosecutus et prosecuturus sis.

INDEX MEDITATIONUM

PRÆFATIO P. Heser . . . . . . I.

PARS I.

Christi ortum, infantiam, pueritiam et reliquum vitæ usque ad annum ætatis trigesimum complectens.

I. Gabriel Angelus legatus Dei ad Mariam Virginem. 1
II. Gabriel mysterium Incarnationis explicat Mariæ. 6
III. Gabriel miraculum miraculo confirmat. Virgo consentit, concipitur Christus. 8
IV. Maria visitat Elisabetham . . . 10
V. Elisabeth Mariam laudibus extollit . 11
VI. Joseph ab Angelo de divino Virginis conceptu monetur 15
VII. Joseph accipit Mariam conjugem suam 16
VIII. Joseph cum conjuge sua proficiscitur Bethleem. 18
IX. Christus in Bethleem nascitur . . 19
X. Christus in Bethleem natus nunciatur ab Angelo Pastoribus 20
XI. De adventu Pastorum in stabulum . 22
XII. De Circumcisione Domini. . . 24
XIII. De adventu Magorum . . . 25
XIV. De adventu Magorum in Bethleem . 27
XV. De Purificatione Mariæ et Præsentatione Domini 29
XVI. Simeon ductus a Spiritu sancto venit in templum 30
XVII. Simeon de Christo vaticinatur . . 33
XVIII. Anna prophetissa Christum prædicat. 34

XIX. Indicitur ab Angelo fuga in Ægyptum 35
XX. Cædes Innocentium pro Christo martyrum 37
XXI. Angeli monitu revocatur ab exsilio . 39
XXII. Jesus duodennis, insciis parentibus manet Hierosolymam. . . . 40
XXIII. Jesus post triduum inventus in templo 42
XXIV. De vita Christi ab anno ætatis duodecimo ad trigesimum . . . 44
XXV. Genealogia D. N. Jesu Christi. . 45

PARS II.

Continens acta præcipua Domini nostri Jesu Christi, ab anno ætatis trigesimo.

XXVI. Christus venit ad Joannem ab eo baptizandus 52
XXVII. Quæ in hoc baptismate evenerunt mirabilia 54
XXVIII. Christi quadragesimale jejunium in deserto 56
XXIX. Christus ter a diabolo tentatus vincit 58
XXX. De prima vocatione Andreæ, ad solam quamdam Christi notitiam . 62
XXXI. De prima vocatione Petri, ad solam itidem Christi notitiam . . 64
XXXII. De vocatione Philippi . . . 65
XXXIII. De vocatione Nathanaelis . . 66
XXXIV. De secunda Petri aliorumque vocatione ad sequelam solum temporalem, cum animo revertendi ad piscationem. 68

XXXV. De vocatione Petri et Andreæ ad perpetuam sequelam 71
XXXVI. De vocatione filiorum Zebedæi Joannis et Jacobi. 72
XXXVII. Christus adest nuptias in Cana Galilææ. 74
XXXVIII. Christus in eisdem nuptiis primum patravit miraculum 75
XXXIX. De fugatis e templo negotiatoribus prima vice 77
XL. Nocturnum Christi cum Nicodemo colloquium 79
XLI. De sedata maris tempestate . . 82
XLII. De vocatione Matthæi . . . 86
XLIII. De conversione Mariæ Magdalenæ. 87
XLIV. Christus per parabolam corripit Simonem cominantem . . . 88
XLV. Christus Magdalenam egregie defendit. 90
XLVI. Christus peccata dimittit Magdalenæ. 19
XLVII. De missis ad prædicandum Apostolis. 93
XLVIII. De quinque millium hominum refectione. 97
XLIX. Christus tentat discipulorum fidem. 100
L. Christus benedicit et multiplicat panes. 102
LI. De ambulatione Christi super aquas. 107
LII. De ambulatione Petri super aquas. 110
LIII. De quatuor millium hominum iterata refectione 112
LIV. Petro claves regni Cœlorum promittuntur. 115
LV. De Transfiguratione Christi . . 118
LVI. De voce Patris cœlitus elapsa. . 120
LVII. Discipuli prohibentur hanc visionem evulgari 123
LVIII. Christus pro se et Petro solvit didrachma 124

LIX. Christus clam ad festum tabernaculorum proficiscitur. . . 126
LX. Mulierem in adulterio deprehensam dimittit 129
LXI. Septuaginta discipulos designat et instructos prædicatum mittit. 132
LXII. Christus formulam prædicandi tradit. 135
LXIII. Christus parvulos amplectitur et manus eis imponit . . . 138
LXIV. Christus certior factus de Lazari infirmitate 140
LXV. Christus quarto primum die Bethaniam venit 141
LXVI. Christus antequam Lazarum suscitet, Marthæ fidem extimulat . 144
LXVII. Maria soror Lazari Christum accedit 146
LXVIII. Christus infremit spiritu, turbat seipsum et lacrymatur . . 147
LXIX. Lazarus a mortuis resuscitatur . 150
LXX. De Cœna ad Bethaniam . . 151
LXXI. Indignantur discipuli, præcipue Judas de effusione unguenti . 153
LXXII. Excusat et defendit Christus Magdalenam 155
LXXIII. Christus asinam et pullum sibi adduci præcipit 157
LXXIV. Jesus asinam conscendit Apostolorum vestibus instratam . . 160
LXXV. De glorioso ingressu Christi Hierosolymam 162
LXXVI. De invidis sermonibus Pharisæorum 164
LXXVII. Jesus flet super Jerusalem eamque prædicit evertendam. . . 166
LXXVIII. De ejectis altera vice venditoribus, et de prædicatione Christi in templo 170

LXXIX. Ficulnea maledictione Christi exarescit 173
LXXX. Oblatio pauperis viduæ præfertur oblationibus divitum . 177

PARS III.

De miraculis patratis inter ægros et male habentes; quam proinde Nosocomium Domini nostri Jesu Christi nominabimus.

LXXXI. Christus duobus cæsis restituit visum 180
LXXXII. Cæcus et mutus, a dæmonio liberatus, videt et loquitur . 183
LXXXIII. Cæcus Bethsaïdæ curatur. . 183
LXXXIV. Christus aperit oculos cæci nati. 185
LXXXV. Qui cæcus fuerat miraculum narrat vicinis 187
LXXXVI. Idem qui cæcus fuit examinatur a Pharisæis 189
LXXXVII. Vocantur parentes ejus qui cæcus natus fuit. . . . 191
LXXXVIII. Rursus ad concilium vocatur ille a nativitate cæcus . . . 193
LXXXIX. Cæcus ille tandem ejicitur e synagoga. 195
XC. Cæcus credit Jesum esse Filium Dei eumque adorat. . . 197
XCI. Christus, occasione hujus miraculi, perstringit Pharisæorum cæcitatem 198
XCII. Cæco mendico restituitur visus antequam Christus ingrederetur Jericho 199

XCIII. Cæco alteri mendico restituitur visus, postquam egressus est ex Jericho 202
XCIV. Christus Jericho digressus duos cæcos illuminat 204
XCV. Christus cæcos et claudos curat in templo 206
XCVI. Christus mulierem 18 annis infirmam sabbato sanat 207
XCVII. Obsessus a dæmone liberatur in synagoga 211
XCVIII. Christus Capharnaï multos dæmones ejicit 214
XCIX. Christus in regione Gerasenorum duos dæmoniacos curat . . 215
C. Dira sors hominis a dæmonibus obsessi 216
CI. Dæmones ab hominibus exire jubet. 220
CII. Dæmonibus ire concessum in porcos. 223
CIII. Geraseni exeunt ad Christum et hominem curatum vident . . 224
CIV. Christus eum qui curatus fuerat, sequi se volentem remittit ad suam domum 226
CV. Dæmonium mutum ejicitur . . 228
CVI. Dæmones confitentur Christum esse Deum 229
CVII. Cæcus et mutus, expulso dæmone, videt et loquitur 230
CVIII. Christus calumnias Pharisæorum, et Scribarum confutat . . . 232
CIX. Filia Chananææ liberatur a dæmonio. 235
CX. Dæmon quem ejicere discipuli non potuerunt, pellitur a Christo. . 239
CXI. Accuratior ejusdem rei descriptio ex sancto Marco. . . . 242
CXII. Quam ob causam discipuli non potuerunt ejicere hoc dæmonium . 246

CXIII. Reguli filius febricitatus Christi verbo sanatur. . . . 248
CXIV. Socrus Petri magnis febribus liberatur 251
CXV. Mulier sanguinis profluvio laborans sanatur 253
CXVI. Christus hydropicum curat . . 257
CXVII. Leprosus tactu sanatur a Christo. 259
CXVIII. Decem leprosi mundantur, unicus gratias agit. . . . 263
CXIX. Manco manum aridam Christus restituit 265
CXX. Morbidus per 38 annos sabbato curatur 268
CXXI. Christus factum istud a calumniis Judæorum defendit . . 272
CXXII. Jairus Christum deprecatur pro filia sua moribunda. . . 275
CXXIII. Filia Jaïri nuntiatur mortua: Christus eam resuscitat . . 277
CXXIV. Filius unius viduæ mortuus suscitatur a Christo . . . 281
CXXV. Lazarus ante quatriduanum mortuus vitæ restituitur. . . 283
CXXVI. Christus Malcho abscissam aurem restituit 287
CXXVII. Mutus, cæcus, simulque a dæmone obsessus, linguam et oculos recipit 289
CXXVIII. Mutus et surdus aures ac linguam recipit 289
CXXIX. Christus paralytico dimittit prius peccata 291
CXXX. Christus, dimissis paralytico peccatis, eumdem sanitati restituit 294
CXXXI. Servi paralytici herus mittit seniores Judæorum ad Christum. 297

CXXXII. Idem herus centurio Christum per amicos adit, et alloquitur. 299
CXXXIII. Centurio denique Christum adit et servus paralyticus verbo sanatur 300
CXXXIV. Christus aperit aures surdi et vinculum linguæ solvit eidem. 303
CXXXV. Christus prædicans et sanans obit totam Galilæam . . 303
Alia Meditatio ex capite ix. Matthæi. 385
CXXXVI. Christus Capharnaï multos infirmos curat 307
CXXXVII. Christus omne genus morborum sanat in loco campestri. . 309
CXXXVIII. Christus in regione Genesareth omnes male habentes sanitati restituit. 310
Alia Meditatio ex sancto Marco. 312
CXXXIX. Christus plurimos ægros sanat in monte. 313

PARS IV.

De Doctrina Christi.

Præmeditatio 315

I. De Doctrina quam Christus per Parabolas tradidit.

CXL. Parabola prima. Puerorum canentium et lamentantium . 318
CXLI. Parabola secunda. Seminantis semen 320
CXLII. Cur Christus locutus est in parabolis 323
CXLIII. Expositio præcedentis Parabolæ. 327

CXLIV. Parabola tertia. Tritici et Zizaniorum 330
CXLV. Expositio præcedentis parabolæ. 333
CXLVI. Parabola quarta. Grani Sinapis . 336
CXLVII. Eadem parabola 338
CXLVIII. Parabola quinta. Fermenti in tribus farinæ satis 340
CXLIX. Parabola sexta. Thesauri absconditi in agro. 342
CL. Parabola septima. Margaritæ pretiosæ. 343
CLI. Parabola octava. Sagenæ missæ in mare 345
CLII. Expositio Parabolæ præcedentis. 346
CLIII. Parabola nona. Servi cui Dominus omne debitum dimisit . . 347
CLIV. Ingratitudo et immisericordia servi illius. 350
CLV. Sententia Domini in servum nequam. 351
CLVI. Parabola decima. Boni Pastoris, Mercenarii, Ovium . . . 354
CLVII. Expositio. Quid sit Ostium? . 356
CLVIII. Expositio. Quid sit Pastor, quis Mercenarius? 358
CLIX. Parabola undecima. Samaritani curantis eum qui incidit in latrones 360
CLX. Parabola duodecima. Amici noctu petentis ab amico panes . 365
CLXI. Expositio præcedentis parabolæ. 367
CLXII. Parabola decima tertia. Divitis consolantis se et illa hac nocte mortui. 369
CLXIII. Parabola decima quarta. Servi vigilantis nocte et Dominum exspectantis. 372
CLXIV. Parabola decima quinta. Ficulneæ infrugiferæ quæ jubetur excidi . 375

CLXV. Parabola decima sexta. Angustæ portæ qua intratur ad cœlum. 376
CLXVI. Parabola decima septima. De captando inter convivas ultimo loco. 379
CLXVII. Parabola decima octava. De computandis sumptibus ante fabricam turris. . . . 381
CLXVIII. Parabola decima nona. Ovis centesimæ perditæ quam Pastor requisivit 384
CLXIX. Parabola vigesima. Mulieris quærentis drachmam perditam. 387
CLXX. Parabola vigesima prima. Filii prodigi 389
CLXXI. Miser in se revertitur, agit pœnitentiam et a patre denuo recipitur 392
CLXXII. Filium natu majorem indigne ferentem pater placat . . 394
CLXXIII. Parabola vigesima secunda. Villici iniqui facientis sibi amicos de mammona iniquitatis. . 397
CLXXIV. Parabola vigesima tertia. Divitis epulonis et Lazari mendici . 400
CLXXV. Divitis tormenta et Lazari solatia. 402
CLXXVI. Divitis cura in inferno de fratribus suis vivis 404
CLXXVII. Parabola vigesima quarta. Iniqui Judicis et viduæ . . 406
CLXXVIII. Expositio præcedentis Parabolæ. 408
CLXXIX. Parabola vigesima quinta. Pharisæi et Publicani . . . 409
CLXXX. Parabola vigesima sexta. De operariis in vineam conductis. 412
CLXXXI. Denarius idem singulis datur . 414
CLXXXII. Murmuratio adversus Patremfamilias 415

CLXXXIII. Parabola vigesima septima. De decem mnis in servos ad negotiandum distributis . . 419
CLXXXIV. Servus nequam ex ore suo judicatur. 422
CLXXXV. Parabola vigesima octava. Duorum filiorum unius pœnitentis et patri obedientis, alterius fingentis se obedire . . 424
CLXXXVI. Parabola vigesima nona. Locatæ vineæ cujus conductores occiderunt Heri servos et filium. 427
CLXXXVII. Unici filii trucidatio . . 430
CLXXXVIII. Applicatio præcedentis parabolæ 433
CLXXXIX. Parabola trigesima. De invitatis ad nuptias Filii a Rege . 435
CXC. Invitantur obvii quique ad nuptias : discumbens sine veste nuptiali ejicitur . . 438
CXCI. Parabola trigesima prima. De invitatis ad cœnam magnam. 442
CXCII. Parabola trigesima secunda. De decem virginibus, quarum quinque prudentes et quinque fatuæ 445
CXCIII. Parabola trigesima tertia. De talentis in servos distributis . 450
CXCIV. A servo malo talentum aufertur. 454

PARS V.

II. De doctrina Christi quam claris verbis tradidit.

CXCV. Didagma primum. Christi cibus voluntatem Patris facere. 457

CXCVI. Didagma secundum. Christus invitat discipulos ut in opere Dei eum collaborent 460
CXCVII. Didagma tertium. Christus tres se sequi cupientes instruxit . 462
CXCVIII. Didagma quartum. Cur discipuli Christi non jejunaverint . . 464
CXCIX. Didagma quintum. Prior doctrina confirmatur similitudinibus . 467
CC. Didagma sextum. De resuscitatione mortuorum 469
CCI. Didagma septimum. Tria testimonia Divinitatis Christi ac primum a Joanne 472
CCII. Didagma octavum. Alterum testimonium divinitatis Christi ab operibus. 474
CCIII. Didagma nonum. Tertium testimonium divinitatis Christi a Moyse. 477
CCIV. Didagma decimum. Discipuli sabbato spicas confricant, et a Christo contra Pharisæorum calumnias vindicantur. . . . 479
CCV. Didagma undecimum. De sermone Christi habito in monte ac primum de octo beatitudinibus . 483
CCVI. Didagma duodecimum. Exhortatio Christi ad recte utendum talentis. 488
CCVII. Didagma decimum tertium. Christus non venit solvere legem sed implere. 492
CCVIII. Didagma decimum quartum. Non irascendum proximo . . . 494
CCIX. Didagma decimum quintum. De quærenda reconciliatione . . 496
CCX. Didagma decimum sextum. De refrenenda concupiscentia . . 499
CCXI. Didagma decimum septimum. Non esse jurandum omnino. . . 501

CCXII.	Didagma decimum octavum. De pace quærenda	503
CCXIII.	Didagma decimum nonum. De diligendis inimicis	506
CCXIV.	Didagma vigesimum. De modo distribuendi eleemosynas	509
CCXV.	Didagma vigesimum primum. De modo recte orandi.	512
CCXVI.	Didagma vigesimum secundum. Formula precandi præscribitur	514
CCXVII.	Didagma vigesimum tertium. De modo bene jejunandi	517
CCXVIII.	Didagma vigesimum quartum. Congregandos thesauros in cœlo	519
CCXIX.	Didagma vigesimum quintum. De oculo simplici et nequam	521
CCXX.	Didagma vigesimum sextum. Improbam terrenarum sollicitudinem ponendam	523
CCXXI.	Didagma vigesimum septimum. Quærendum primum regnum Dei	526
CCXXII.	Didagma vigesimum octavum. Non temere judicandum	523
CCXXIII.	Didagma vigesimum nonum. De festuca et trabe in oculis.	530
CCXXIV.	Didagma trigesimum. De fugiendis pseudoprophetis	532
CCXXV.	Didagma trigesimum primum. Neque solam fidem; neque gratias gratis datas salvare	536
CCXXVI.	Didagma trigesimum secundum. Qui audit verbum et custodit illud cui similis est	539

CCXXVII.	Didagma trigesimum tertium. Christus minatur obduratis civitatibus	542
CCXXVIII.	Didagma trigesimum quartum. Christi confessio ad divinum Patrem.	544
CCXXIX.	Didagma trigesimum quintum. Christus omnes oneratos ad se vocat	547
CCXXX.	Didagma trigesimum sextum. Rationem reddendam de quolibet verbo otioso.	549
CCXXXI.	Didagma trigesimum septimum. Quænam mater et qui sunt fratres Christi	550
CCXXXII.	Didagma trigesimum octavum. Prophetam non esse acceptum in patria	553
	Idem Didagma ex S. Luca	555
CCXXXIII.	Didagma trigesimum nonum. De prudentia ac patientia ad prædicandum necessariis	557
CCXXXIV.	Didagma quadragesimum. De modo profectionis et mansionis	561
CCXXXV.	Didagma quadragesimum primum. De modo egressionis ab infidelibus	563
CCXXXVI.	Didagma quadragesimum secundum. Summæ institutiones ad prædicandum	566
CCXXXVII.	Didagma quadragesimum tertium. Quis timendus et qui non timendi.	568
CCXXXVIII.	Didagma quadragesimum quartum. Quid venerit Christus in terras mittere	570

CCXXXIX. Didagma quadragesimum quintum. Præmium eorum qui servos Dei recipiunt . . . 572
CCXL. Didagma quadragesimum sextum. De abnegatione sui quotidiana 574
CCXLI. Didagma quadragesimum septimum. Humilitatem parvulorum imitandam . . . 579
CCXLII. Didagma quadragesimum octavum. Cavendum a scandalo parvulorum 582
CCXLIII. Didagma quadragesimum nonum. De correptione fraterna 586
CCXLIV. Didagma quinquagesimum. De castitate quam suadet Christus. 588
CCXLV. Didagma quinquagesimum primum. Divites difficulter salvari. 590
CCXLVI. Didagma quinquagesimum secundum. Præmium eorum qui omnibus relictis Christum sequuntur . . . . .
CCXLVII. Didagma quinquagesimum tertium. Adhortatio ad submissionem. 595
CCXLVIII. Didagma quinquagesimum quartum. De tributo Cæsari pendendo 598
CCXLIX. Didagma quinquagesimum quintum. Primum et maximum legis mandatum 601
Idem, vel simile Didagma ex S. Luca 605
CCL. Didagma quinquagesimum sextum. Obediendum legitimis ductoribus etsi malis . . . 607

PARS VI.

De sanctissima Passione Domini nostri Jesu Christi.

CCLI. Passio Domini nostri Jesu Christi, matri ipsius a Simeone prædicitur 612
CCLII. Christus mortem et resurrectionem suam prædicit Judæis . 615
CCLIII. Christus de sui, serpentis instar ærei, exaltatione Nicodemum edocet 617
CCLIV. Christum passurum comprehendere nemo potest ante tempus præfinitum 619
CCLV. Christus evadit manus et præcipitantium et lapidantium. . 622
CCLVI. Christus prædicit Judæis se exaltandum in cruce . . . 626
CCLVII. Caïphas de morte Christi salutifera prophetat 628
CCLVIII. Christus prædicit fructum exaltationis suæ in cruce . . 631
CCLIX. Christus passionem suam prædicens increpatur a Petro . . 633
CCLX. Moyses et Elias in Transfiguratione Christi loquuntur de ejus Passione 636
CCLXI. Ultima Christi passuri profectio Hierosolymam. . . . 637
CCLXII. Magdalena prævenit ungeri corpus Jesu in sepulturam . . 640
CCLXIII. Concilium de Christo capiendo et occidendo 643
CCLXIV. De Juda venditore Christi nefario. 645
CCLXV. Cœna paschalis Christi a duobus discipulis paratur . . . 647

CCLXVI.	De ablutione pedum Apostolis exhibita	649
CCLXVII.	Christus proditionem Judæ prædicit	654
CCLXVIII.	Sanctissimæ Eucharistiæ institutio	660
CCLXIX.	Christus proditorem suum manifestat Joanni in Cœna.	663
CCLXX.	Christus trinam Petri negationem ter prædicit	666
CCLXXI.	De discessu Christi e cœnaculo in hortum	673
CCLXXII.	De oratione Christi in horto	675
CCLXXIII.	De reversione Christi ad discipulos dormientes	677
CCLXXIV.	De tertia Christi oratione et sudore sanguinis	679
CCLXXV.	De proditione Judæ	681
CCLXXVI.	De hostibus in terram prostratis	685
CCLXXVII.	De vulnerato Malcho et sanato.	687
CCLXXVIII.	De comprehensione Christi et fuga discipulorum	690
CCLXXIX.	Christus ducitur ad Annam, mittitur ad Caïpham	692
CCLXXX.	De responsione data Caïphæ et accepta alapa.	695
CCLXXXI.	De falsis testimoniis contra Jesum	697
CCLXXXII.	Adjuratio, Blasphemia, Colaphi, Alapæ, Sputa	700
CCLXXXIII.	De prima Petri negatione	703
CCLXXXIV.	De secunda et tertia negatione Petri ejusdemque pœnitentia.	707
CCLXXXV.	Jesus a Concilio damnatus ducitur ad Pilatum	710
CCLXXXVI.	De suspendio Judæ	713

CCLXXXVII.	De agro figuli empto.	715
CCLXXXVIII.	Repetitio de Juda ex Actibus Apostolorum	717
CCLXXXIX.	Accusatur Dominus coram Pilato de tribus.	719
CCXC.	Dominus stat ante Præsidem	722
CCXCI.	Christus vehementius accusatus tacet et ad Herodem mittitur.	726
CCXCII.	Gesta in domo Herodis	729
CCXCIII.	Pilatus Christum innocentem declarat	731
CCXCIV.	De Barabba latrone qui populo proponitur cum Christo	733
CCXCV.	De Barabba latrone qui a populo præponitur Christo	736
CCXCVI.	De flagellatione Christi	738
CCXCVII.	De coronatione Christi	740
CCXCVIII.	Pilatus ostendit Jesum populo	742
CCXCIX.	Interrogat Jesum Pilatus et iterum pro tribunali sedet	745
CCC.	De sententia Pilati in Christum.	747
CCCI.	Jesus cruce onustus educitur in calvariæ locum	750
CCCII.	Occurrunt in via flentes mulieres.	752
CCCIII.	Christus inter duos latrones crucifigitur	754
CCCIV.	De divisione vestimentorum Christi	757
CCCV.	De titulo crucis.	759
CCCVI.	Christus crucifixus irridetur et blasphematur.	761
CCCVII.	De conversione alterius latronis.	765
CCCVIII.	Christus dat matrem discipulo	767
CCCIX.	Quartum verbum Christi in cruce.	769
CCCX.	Christus sitiens potatur aceto	770
CCCXI.	Christus commendat spiritum in manus Patris et exspirat.	772
CCCXII.	De prodigiis in morte Domini	774

CCCXIII. Centurio et alii glorificant Deum. 776
CCCXIV. Piorum studium erga Christum 777
CCCXV. De aperto latere Christi . . 779
CCCXVI. Pietas Josephi ab Arimathæa. 782
CCCXVII. Pietas et liberalitas Nicodemi erga Christum. . . . 784
CCCXVIII. De sepultura Domini nostri Jesu Christi 786
CCCXIX. Pietas mulierum erga Jesum defunctum 788
CCCXX. De custodia sepulcri . . . 790
CCCXXI. Milites sepulcri custodes pecunia corrupti mentiuntur Christi redivivi corpus furto sublatum 792

PARS VII.

De gloria Domini nostri Jesu Christi redivivi.

CCCXXII. Christus resurrectionem suam tertia die futuram prædicit . 795
CCCXXIII. Mulieres parant aromata et egrediuntur ad sepulcrum . 798
CCCXXIV. Terra mota concutitur. Angelus lapidem revolvit . . 800
CCCXXV. Angeli apparent mulieribus loco sepulcri 802
CCCXXVI. Mulieres magis instruuntur de resurrectione Domini . . 805
CCCXXVII. Currunt mulieres ad Apostolos nunciæ 808
CCCXXVIII. Petrus et Joannes currunt ad sepulcrum 810

CCCXXIX. Magdalena secundo veniens ad sepulcrum duos rursus Angelos videt . . . 813
CCCXXX. Christus a mortuis redivivus apparet primo Mariæ Magdalenæ 815
CCCXXXI. Ceteris Magdalenæ comitibus apparet Christus in via. 819
CCCXXXII. Duobus discipulis euntibus Emmauntem Christus ignotus se conjungit. . . 821
CCCXXXIII. Christus quos sermones inter se conferant exquirit . . 823
CCCXXXIV. Christus corripit incredulos atque instruit . . . 826
CCCXXXV. Christus agnoscitur in fractione panis . . . 828
CCCXXXVI. Illi visionem suam narrant Apostolis 829
CCCXXXVII. Eodem die Christus apparet vespere stans in medio discipulorum . . . 831
CCCXXXVIII. Christus ab eis petit cibum et manducat . . . 834
CCCXXXIX. Christus impertit eis Spiritum sanctum et potestatem facit remittendi peccata . 836
CCCXL. Thomæ tum, cum discipulis apparuit Christus absentis, summa incredulitas . . 837
CCCXLI. Thomas post octiduum primum reducitur ad fidem . 839
CCCXLII. Christus apparet discipulis piscantibus. . . . 841
CCCXLIII. Christus illis facit vim copiam ingentem piscium capiendi. 843
CCCXLIV. Christus in captura piscium agnoscitur. . . . 844

CCCXLV. Christus prandium parat et sumit cum discipulis suis . . . 845
CCCXLVI. Christus Petro suas oves committit 848
CCCXLVII. Christus Petro prædicit genus mortis 850
CCCLXVIII. Christus Petrum curiosius de Joanne quærentem corripit . 851
CCCXLIX. Christus in monte Galilææ discipulis se suis ostendit . . 854
CCCL. Christus aperit discipulis suis sensum ut intelligerent scripturas. 856
CCCLI. Novissima Christi apparitio . 859
CCCLII. Gloriosissima Christi in cœlum Ascensio 861
CCCLIII. Anacæphalesus apparitionum Christi ex Actibus Apostolorum. 864
CCCLIV. De Ascensione Christi ex Actibus Apostolorum . . . 866
CCCLV. Angeli prædicunt Christum similiter venturum . . . 867
CCCLVI. Discipuli reversi Hierosolymam manent in Cœnaculo congregati. 869
CCCLVII. In locum Judæ traditoris alius Resurrectionis dominicæ testis substituendus quæritur . . 871
CCCLVIII. Mathias in numerum Apostolorum adsciscitur. . . . 872
CCCLIX. Spiritus sanctus effunditur super Apostolos. 874
CCCLX. Admirantur Judæi quod Apostoli loquantur omnium gentium linguis. 874
CCCLXI. Petrus probat ex Joele quod factum mirabantur Judæi. . 879
CCCLXII. Prima concio Petri de Passione et Resurrectione Christi. . 882

CCCLXIII. Alia ejusdem Petri Concio de Passione Domini et Resurrectione 886
CCCLXIV. In solo Jesu Christo salus omnium consistit. . . . 888
CCCLXV. De fide ac spe nostræ resurrectionis 890

Considerationes pro sex istis horis quæ singulis quadrienniis annum efficiunt Bissextilem.

Quatuor væ a Christo Domino intentata. 894
De peccatis remittendis et non remittendis. 895
De multitudine reproborum et paucitate salvandorum 898
De domino et servo, discipulo et magistro. 900
De operto et aperto 901
De spiritu immundo revertente in domum. 904
Pro anno bissextili. — De extremo Judicio. 906

MODI MEDITANDI.

Accommodati singulis partibus Monotessari.

Pro Parte I. et II. Modus universalis meditandi Mysteria Domini nostri Jesu Christi. 912
Pro Parte III. Modus meditandi miraculum 912
Pro Parte IV. Modus meditandi parabolas. 913
Pro Parte V. Modus meditanti præcepta et consilia Christi. 913
Pro Parte VI. Modus meditandi Passionem dominicam 914
Pro Parte VII. Modus meditandi mysteria Resurrectionis Domini 921

Typis Societatis S. Joannis Evang. — Tornaci [Belg.]

EMENDANDA

Pag.	lin.	Pro :	lege :
5,	20,	his visionibus. Evangelista	his visionibus, Evangelista.
» 10,	» 25,	» ratione mysterii illa;	» ratione mysterii ; illa.
» 64,	» 9,	» Fraterna	» Fraternæ.
» 106,	» 16, 17,	» ex eo quod futura prædixit; Propheta erat,	» ; ex eo quod futura prædixit, Propheta erat;
» 147,	» 11,	» cum	» eum
» 166,	» 6, 7,	» Cetera tacentur, etc.	» (ceteræ tacentur, etc...)
» 212,	» 27,	» ut pote	» utpote
» 293,	» 6,	» ut eum	» ut cum
» 352,	» 23,	» malum responsum	» nullum responsum.
» 359,	» 1,	» est	» et
» 405,	» 24,	» resurrexit	» resurrexerit.
» 416,	» 11,	» Parabola	» Parabolæ
» 418,	» 4,	» impari	» pari
» 421,	» 12,	» sumpto regno merebuntur	» sumpto regno, merebuntur
» 424,	» 25,	» ceravit	» creavit
» 442,	» 6,	» horæ	» hora
» 449,	» 1,	» utique	» itaque
» 466,	» 10,	» oblatus	» ablatus
» 513,	» 3,	» sensus	» sensui
» 515,	» 17,	» supersubstantialem quotidianum	» supers-lem (quotidianum. Luc, xi, 3.)
» 604,	» 26,	» sententia	» sententiæ
» 629,	» 26,	» Thophylactus	» Theophylactus
» 637,	» 16,	» Hyerosolymam.	» Hierosolymam.
» 690,	» 15,	» salis	» talis
» 705,	» 5,	» populis	» populi
» 707,	» 18,	» gallica cum	» gallica eum
» 773,	» 20,	» Apostoli ad (Gal. III.)	» Apostoli (ad Gal. III.)

Pag. 800, lin. 14,	Pro : cumo pinio- ne.	lege : cum opinio- ne.
» 806, » 26,	» triumphans	» triumphum.
» 845, » 11,	» facerat	» fecerat
» 850, » 6,	» se cinget	» te cinget
» 865, » 28,	» noluit Chri- stum	» noluit Chri- stus
» 871, » 6,	» exurgens Pe- trus (erat, etc.	» exurgens Petrus in medio fra- trum dixit.
» 891, » 11,	» Eccli.	Ezechi.